

Svatební Den Ruth Goetzové

Tohle je fotografie z mého svatebního dne v roce 1955. S Jiřím Šetinou jsme se vzali v Praze na Staroměstské radnici.

Odjakživa jsem milovala děti, jako mladá dívka jsem se chtěla stát dětskou lékařkou. Když jsem se vrátila z lágru, doktoři mi řekli, abych nepočítala s tím, že bych mohla otěhotnět. Byla jsem z toho velice špatná a ani jsem se nehrnula do vdávání. Pak jsem poznala jednoho rozvedeného pána, který měl ve své péči šestiletou holčičku jménem Miluška. Tak jsem si říkala, že když nebudu mít vlastní dítě, proč bych nemohla alespoň vychovat jiné. Vdávala jsem se v roce 1955 a hned rok nato jsem otěhotněla a narodil se mi syn René.

Můj tehdejší manžel se narodil v roce 1918 v Praze, byl Čech a jmenoval se Jiří Šetina. Poznali jsme se přes zaměstnání. Pracoval v podniku s názvem Laboratorní přístroje, kde se začal vyrábět plynový chromatograf. On a ještě jeden jeho kolega se s tím přístrojem naučili pracovat, a když to pak jejich podnik prodával, jezdili učit lidi, jak s tím pracovat. Na vizitce měl napsáno "expert na plynovou chromatografii". Takže jezdil po světě a skoro pořád nebyl doma. V roce 1972 jsme se rozváděli, našel si mladší ženu původem z Ruska.

S manželem jsem bydlela ve velkém bytě v Praze v Karlíně. Měl čtyři pokoje, halu a kuchyň. Po našem rozvodu se můj bývalý muž znovu oženil a svou novou ženu přivedl do našeho bytu, já jsem tou dobou odjížděla za Miluškou do Ameriky. Říkala jsem mu, aby ten velký byt vyměnil za dva malé, že mi stačí cokoli malého, kde bude koupelna a kuchyňský kout, jen abych tam byla sama. Handrkovali jsme se přes oceán, protože on zase říkal, že se v tom bytě při jeho renovaci strašně nadřel a že z toho bytu odejde pouze nohama napřed. Nijak to tenkrát nedopadlo, zůstali jsme všichni i se synem v původním bytě.